

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԵՎԱՆԻ ԳԵՐԱԿԻ ՏՈՐԻ

ՄԵԼԻԿ

ՀԻՄՆԱԿԻՐ ԳԻՐԻՔՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի կէս տարվանը 6 ռուբլ. Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak». Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—5 ժամ (բացի կիրակի և օտոն օրերէն).

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լիզովով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ. Տէլէֆոն № 253.

Հինգշաբթի, փետրվարի 3-ին, վախճանվեց շուշեցի

Ա.Ի.ԵՏԻՍ ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆ ԽԱՉԱՏՐԵԱՆՑ

որի մասին յայտնում են նրա այրի Թագուհին, որդիք՝ Դուկան և Արարատ, դուստր՝ Աննա Դէորգեան, եղբայրներ՝ Ալէքսան, Միքայէլ և Աստուածատուր և եղբորորդի՝ Թէոֆիլոս Սալաթիանցիները: Ամբողջ փետրվարի 5-ին, շաբաթ, երեկոյեան 6 ժամին, յուզարկաւորութիւնը փետրվարի 6-ին, կիրակի, ժամը 10 ին, իր ընտանաւանից, Բէհ-բուլեւան փողոց, № 42, տուն Անտոնովի, դէպի Մոսկուս. Գէորգ եկեղեցին, Թա-ղումը խօշիվանքի գերեզմանատանը:

3—3

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական տեսութիւն.—Ներքին Տեսութիւն. Թատրոն և երաժշտութիւն. Նամակ Շամախուց. Նամակ Դուբայից. Ներքին լու-բեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. Հեռագրի մասին.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ. Ներքին Տեսութիւն.—Աշակցեցէք, որ անեն:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Անգլիայի քաղաքական շրջանները վերջին օրերում յուզված էին պարլա-մենտական խնդիրներով: Անգլիական ա-գամատիւնները սկսել էին յայտարարել, որ զուգահեռ իրանք կարողանան աշտու-թիւն ունենալ և նոյն իսկ տապալել ներկայումս գործող պահպանողական կա-ռավարութիւնը: Ագամատիւնները իրաւունք ունէին այդ-պիսի յայտարարութիւններ անել: Եւ անա ինչու: Անգլիան վերջին տարիներում չափազանց մեծ տեղ տալով արտաքին քաղաքականու-թեան, մոռացութեան էր մատնել բազ-մաթիւ կարևոր ներքին հարցեր, որոնք սպասում են իրանց լուծման: Անգլիա-կան ժողովուրդը արտաքին քաղաքակա-նութեան հիպոթիզիսը ազդեցութեան տակ երկար ժամանակ անտարբեր էր մնում դէպի այն անգործութիւնը, որ ցոյց էր տալիս կառավարութիւնը դէպի ներքին բարենորոգումներ: Բայց օր օրի վրա

կեանքի պահանջները սկսեցին իրանց ձայնը բարձրացնել և այժմ հանդէս են եկել մի շարք ծրագիրներ, որոնք սպա-սում են իրանց իրադրութեան:

Այժմ առաջ ունենալով այդ հանգա-մանքը, ագամատիւնները սկսեցին խօսել աւելի համարձակ լեզուով և սկսել են կազմակերպվել, որպէս զի՝ եթէ աշտու-թիւնը ձեռքն առնեն կառավարութեան դէպի: Նոյն իսկ տրվեցին կուսակցութեան դեկլարացիա պարագլուխներին անուններ և յայտարարվեցին գործունէութեան ծրա-գիրները:

Թէ ինչ աղբիւրը կառավարչներն ազա-տամիտ կուսակցութեան ջանքերը, այդ ցոյց կը տան մեզ հեռագիրները: Բայց կասկածներ է թէ ներկայումս ագամատ-իւտ կուսակցութիւնը կարող լինի տապա-լել պահպանողականներին, որովհետև հրապարակի վրա դեռ էական խնդիրներ կան, որոնք սկսել են և առաջ են տար-վել պահպանողական միւնիստրութեան ձեռքը և այժմ էլ գործադրութեան ընթացքի մէջ են: Անգլիական հասարա-կութիւնը գոհ է իր ներկայ կառավարու-թեան արտաքին քաղաքականութիւնից և առանձին տրամադրութիւն չէ ցոյց տա-լիս այդ ասպարէզում տեսնել ագամա-տիւններին, որոնց գլխավոր ոյժը և ար-ժանաւորութիւնը նա համարում է ներ-քին գործերի, հասարակական, սոցիալա-

քանի գիրք ունեցող մարդիկ բացարձակ իրա-ւունքով կատարում էին հասարակական գոր-ծերը, կառավարում էին ժողովուրդը. նրանց խօսքը օրէնք էր բոլորին: Միջակեալ նկա-տներ, որ այդ տեսակ ընտանեկան վարվե-ցողական եղանակը և հասարակական դաս-տիարակութիւնը ամենավաղ կերպով աղբիւ-ր է իր ժամանակի սերնդի, նրա մտաւոր ըն-դունակութիւնների վրա. այդպիսի մանկա-վարժութեամբ աճած սերունդը անշուշտ զբո-ղվել է ինքնուրոյնութիւնից, մի կարողութիւ-նից, որ ստեղծող աղբիւր է: Այդպիսի մտած-ողութիւնը ու ոգին մեծել է նրա մէջ. նա դա-տապարտված է եղել կրաւորական փո-խառութեան, սովորութիւն, որի դէմ մեղա-նքիւ մահացու մեղք էր համարում. իսկ թէ սովորութիւն ինչ է անում մեր ներկայ կեան-քում, հատորներով գրամաներ կարելի է գրել: Բացի դրանից հասարակութիւնը զեկաւորող այդ մի բանի անհատները, լինելով մի և նոյն դպրոցի աշակերտ, ոչինչ նոր բան չէին ներ-կայացնում իրանցից, այլ հին սովորութիւ ու աշխարհայեացքի պահպանող, կրկնող ու տարածողն էին. իսկ այդ վերջինները հրա-մայում էին փոքրին լուի, մեծին անպայման, չընդիմախօսել, թէկուզ նրա արարքը անմիա-ռ անխորհուրդ լինէր. ուրեմն հին սովորութիւ միջոց էր տալիս մեծին իր իրաւունքներն ի չարք գործ դնել, եթէ ցանկար մեծը: Այդպէս էլ եղաւ, երբ գիւղական տնտեսական պայ-մանները փոխվեցին:

Ոչ մի բան հասարակական կեանքում, այն-պէս էլ անհատի մէջ արագ փոփոխութիւն առաջ չէ բերում, ինչպէս ներթափանց կարիքը, անցի խնդիրը. նոյն խնդիրը քաղաքից սովոր-բայթի հիւրերը և նրան երկրպագող սրտի զգայուն լարերը բխեցրեց: Այդպէս, օրինակ,

կան, տնտեսական խնդիրները լուծման մէջ: Պէտք է կարծել, որ ագամատիւտ-ները այժմ աշտութիւն չեն ունենայ և պէտք է սպասեն, մինչև արտաքին քա-ղաքականութեան սուր խնդիրները աս-պարէզից հեռացվեն, կամ ներքին բարե-փոխութիւնների անհրաժեշտութեան ձայ-նը դառնայ աւելի ուժեղ և հրամայողական:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԹԱՏՐՈՆ ԵՒ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ

(Հանդիմանի «Րօզ Բերնդտ» դրաման.—Բազուի հայ-կական ներկայացումները.—Դէն-Լընո)

Հանդիմանի «Րօզ Բերնդտ» դրաման Թատրոնում է հայերէն և շուտով պէտք է ներկայացվի Թիֆլիսի հայկական բեմի վրա: Մենք տեսնել ենք այդ պիեսի ներկայացումը Թիֆլիսի ռուսական բեմի վրա ուրբաթ, փե-տրվարի 4-ին: Պիեսը պարունակում է եւրո-պական կենցաղի տիպեր գծերից մէկը, որը միայն սաղմնային դրութեան մէջ ունի արտա-յայտութիւն և մեր երկրում:

Հանդիմանի այդ պիեսում դուրս է բեր-ված գիւղական մի աղջիկ, որը աղամայ և աննկատելի կերպով գոհ է իր կենցաղի շրջապա-տողների հաճոյքներին: Բայց չէր նայելով իր բարոյական հին և խիստ հասկացողութիւն-ներին, այնուամենայնիւ ներթափանցել է իր կա-րուածատիրոջ և մերձակայ արհեստաւորի կըր-բերին և գեղարարացի Վախանով իր հօր ցատումից և իր շրջապատողների կարծիքից, նա վճռում է ուժի գործել և հեռանալով դէպի դաշտը իր նորածին գաւազին թողնում է հողի մէջ, բայց մի և նոյն ժամանակ չափազանց ցնցվում է և խելագարութեան հասնում:

Հանդիմանի գաղափարական հերոսները այն հայեացք են յայտնում, թէ որքան էլ մասնացոյց արված երեւոյթ ծանր լինի, այ-նուամենայնիւ խիստ չէր պէտք է լինել դէպի գոհերը և ընդհանրապէս պէտք է սփոփել վերջիններիս տանջանքները:

Ներկայացումը գրաւել էր մեծ բազմութիւն: Պիեսը հետաքրքրում էր հանդիսականներին:

առաջ մի գիւղ բաղկացած էր 50 տնից, ամեն մի տուն յայտնա հող ունէր, որ ամեն տարի զրա մէկ ցանորդն էր ցանում, երեք քառորդը թողնում էր հանգստանալու, որը արօտատե-ղիքի հետ անաղին պաշար էր մատակարարում կաթնատու ու լծկան տաւարին. այնպէս որ գիւղացին հողից առատօրէն ստանում էր իր ուտելու ու ցանելու հացը, իսկ կուսակցի հազ-նելիքը, ուտելիքն ու իւղեղէնը. նա փողի կա-րօտ չէր, պահանջ էլ չէր կար, բայց բոլորի մի կօպէկի ապրանք չէր առնում, ծախող էլ չէր կար. սակայն չանցաւ 30—40 տարի, 50 տու-նը դարձաւ 100—150 և աւելի, խմողը շատա-ցաւ, աղբիւրը նոյն է. յարաբերութիւնները հեշտացան, փոխառութիւններն արագացան, արհեստները առաջացան ու զարգացան, միւս կողմից առատ փողի հետ եւրօպական հա-կարողութիւններ ու պահանջներ մտան մեր կեանքում. գիւղացին շփուց բաղաբի հետ, հողից չէր կշտացած՝ արհեստի և այլ ծառա-յութեան դիմաց, փողի համա առաւ. նոր օրէնք-ներ հրատարակվեցին, նոր կարգեր ստեղծ-վեցին, որոնց գիւղացին անծանօթ էր սկզբում: Որքան գրկանքներ կրեց նա քաղաք առած վայրում. նա անմեղ գաւ էր, որին թէ աշ-խատացնում էին և թէ բոլորը խուզում ինչ-պէս ցաւալի էր գիւղի այն «աղաքական» վիճակը, որին ամբողջ գիւղը վստահացել է հասարակական որ և է դատ վարելու կամ մի պահանջ անելու և մեծ գումարով ուղարկել է քաղաք այդ նպատակով համար. խեղճ գիւղա-ցին մի բանի օր քաղաքի պատերի տակը քաշ գալով սրկիւնների ճանկից պոկված վե-րադառնում է տուն. երկրորդ, երրորդ, չոր-րորդ անգամ է գնում նա նոյն գործի ետեւից, սրա, նրա դուռն է բաղկում, ամենքի խօս-քին հաւատում, բայց իզուր, գործ չը կայ,

կատարումը ազատ չէր անհարթութիւններից և կարօտ է աւելի լաւ մշակութեան:

II

Բազում, յունվարի 18-ին, դերասան Ստե-փանեանը իր բենեֆիսին դրեց Վիկտոր Հիւ-գօյի «Ռիւի Բլազ» պիեսան:

Այդ պիեսան մի ժամանակ վտանգաւոր պիեսների շարքին էր պատկանում. նա ար-գելված էր Ֆրանսիայում, արգելված էր և Ռուսաստանում և մի քանի տարի է, որ բեմ է տեսնում:

Պիեսայում կան մի երկու կարևոր դերեր, ինչպէս ասում են ВЫРЫШНЫЕ РОЛИ և դրանք կարևոր փորձաքար կարող են համարվել մի դերասանի համար, որ ցանկանում է փայլել իր տաղանդով. անշուշտ պ. Ստեփանեանը (դօն Սալուստի) այդ մտքով էլ դրել էր այդ պիեսան, բայց ափսոս:

Նա չէր փայլեց, չէր փայլեց և Ռիւի Բլազը (Ալիսանեան), թէև երկուսն էլ բաւական ճիգ և քրտինք թափեցին տաղանդաւոր երևալու:

Պ. Ստեփանեան չէր պիտի մոռանայ, որ ինքը կոչված է բեմական ասպարէզում շատ մի համեստ տեղ բռնելու համար:

Եւ պ. Ստեփանեանը շատ աւելի խելացի վարված կը լինէր, եթէ իր բենեֆիսին խու-սափէր այդ տեսակ դերերից:

Գալով խաղին եւ շատ ասիլէր չունեն: Պ. Ստեփանեանը արուեստի արտաքին կողմով առաջադիմող դերասան է, նա կոկում է, մը-շակում է ձեռքը, առողջամտութիւնը, շարժում-ները, բայց բովանդակութեան տեսակէտից նուազ քաղցրով առաջ գնացող դերա-սան է:

Բեմական արուեստը բացի իր տեխնիկական կողմերից, ունի և իր հոգեբանական կողմը. դա արտիստի ներքին բովանդակութիւնն է, նրա անհատականութիւնը. այդ պիտի ուժեղ կերպով արտայայտվի դերասանի իւրաքան-չիւր խաղի մէջ:

Բայց այնու ամենայնիւ նա շատ և շատ բարձր է իր շատ ընկերակիցներից:

Նա աշխատասէր է և աշխատում է, ջանք է գործ դնում իր դերերի մէջ:

Եւ այդ երկաց նոյն իսկ այդ օրը. պ. Ստե-

այլ զբաղման է միայն դատարկվում: Նոյն բանը պատահում է նրա ընկերով, յետադրէին: Բայց նա միշտ գաւառ չէ մնաց, ուրիշ օրինակը նը-րան ճանապարհ բացին: Այնուհետև ինքը սկսեց ուտել հասարակութեան փողը, իր անձ-նական ու ընտանեկան կարիքները հոգալով. դուրս գալով խոստովանում էր ու խոստա-նում վճարել, իսկ հասարակութիւնը ներքում էր ու համարձակութիւն տալիս ուտողին: Այդպիսով իրան ցեղեր էր պատրաստում: Բու-ւական վարժութիւններ կատարելուց յետոյ մեր «ախաբալը» սովորում էր նոյն իսկ հաշիւ տալ և իր ճարպիկ հաշուետուութեամբ իրան արդարացնել ու պարծենալ. չէ որ ինքն ու իր «խաբալը» Մարգարէն էին գիւղի մէջ գրագէտը և «չօտի» ձողողը. պարզ է, որ հա-շիւը ուղիղ էր դուրս գալու, մասնաւոր ու պահանջ էլ համարեա թէ չը կար, սկզբում միջնադարեան շփոյնի հասարակութիւնը չը գիտէր պահանջել, այլ ներել ու ներել և ան-տես անել. իսկ գիւղի կարիքը մնում էր կա-րիք ու տեղի տալիս միւսին: Սակայն իրա-կանութիւնը այդպէս չէր մնաց:

Գիւղերում դպրոցներ բացվեցին. այժմ գիւղ-երում մէկի, երկուսի փոխարէն 20—30 հողի գիւտն իրանց անունները ստորագրել և հա-շիւներ տանել, հետեւապէս հասարակական թղթերը կեղծել, հաշիւները խառնել դժուար է. գիւղացին տարվա մեծ մասը քաղաքներում է անցկացնում, նա նոր շփոյնի սան է դար-ձել, օրէնքից-զականից հոտ է առել, գիւտն պահանջի ու բողոքել: Նա տեսնում է, առանց հասկանալու պատճառը, որ իր մեծածնունդը եղել են կամ յիմար գառները կամ փափշտակող զայլեր ի վնաս հասարակութեան, և ոչ մի գործ առաջ չէ գնացել:

Անա այս տեղից է առաջացել ժողովրդի

ան: Գիւղ-եր պիտի քաղա-նի մաս: 2—2

ն, երեկո-նդամերի արանի ա-1905 թի-անդամու-աններին: փետր-ը կը կա-ն ժամի II ր, որոնք ինտան և Հաղորդե-լու մայի է ինչպիս-անկը շը-գրասի-նաները և նա փողոց-1—2

Եւ 1—2

Մի-

1 ր. 25 կ.

են 100/0

—10

—100

№ 15.

ժամանակը արել էր այն ինչ որ կարողացել էր. նա աշխատել էր, և գոնէ դրանում մինչ Իրաւունքը չենք համարում նրան մեղադրել:

Եւ կարծում ենք, որ պ. Ստեփաննանը շատ և շատ օգտաւէտ և կարեւոր տեղ կը բռնէ մեր բնիկ վրա, եթէ միանգամայն ընդ միշտ հրաժարվի զօն Սալիւստի նման դերեր կատարելու ձգտումից և լինի մեր բնիկ սոսկ զինուորը, բայց և զինուորը կարող է հրաշքներ գործել...

Աշխատութիւն...

Altalena

III.

Բազում յուն վարի 28 ին, հայ դերասանական խումբը երկրորդ անգամ ներկայացրեց Ս. Թառայեանի «Արշալոյս», կենսագրական պատկեր 5 գործողութեամբ: Են առիթ չեմ ունեցել լինել առաջին ներկայացման, ուստի 28-ին գնալով թատրոն շատ հետաքրքրված էի, թէ արդեօք այդ նոր պիստակ ինչպիսի ընդունելութիւն կը գտնի հասարակութեան կողմից: Եւ պէտք է ասած, որ հասարակութիւնը շատ հաւանեց պ. Թառայեանի այդ նոր գրութեանը և ճշմարտութիւնը ստիպում է մեզ խոստովանել, որ դա այդպէս էլ պիտի լինէր:

Թէ և «Արշալոյս» գրութիւնը բնական գեղարուեստական պայմանները, բայց նրա բովանդակութիւնը այդ բոլորը ծածկում է և հոգեբանական չէ էլ նկատում պիտի բնական թերութիւնները. բայց որքան գրաւիչ և խորն է բովանդակութիւնը. ձեր աչքի առաջ կենդանի կանգնած է պրոֆէսոր Ստեփաննան Նալբարեանը—մեծ և պաշտելի մարդը. նրա ամբողջ կենսւն, ինչպէս որ անհրաժեշտ է ևս գործունէութեամբ հայոց ազգի համար, անցնում է հանդիսականի առաջ և դուրս վաշտացած տեսնում էք, թէ ինչպէս վատ վարձատրեց հայ ազգը իր այդ մեծ և ազնիւ որդուն, որը վերջ ի վերջոյ ունեւում է հեռուոր հիւսիսում պարատութեան մէջ, մենակ, հեռու իր հայրենակիցներից և սիրելի գերդաստանից: Բայց անցնենք բովանդակութեան: Առաջին գործողութիւն. Ստեփաննան Նալբարեանը (Պետրոսեան) մայրաքաղաքում վարում է պրոֆէսորի պաշտօնը. նրա ընտանիքը բաղկացած է կնոջ Էմմայից (Սիրանոյշ), Արշալոյս աղջկանից (Բնարիկ) և որդի Ֆրիդրիխից: Պրոֆէսորը պարապում է հայկական պատմութիւնով և զգացված մենաստանում է, որ հայ ազգը մի կուտարական ազգ է, որ կարող է երջանիկ ապագայ ունենալ, բայց նրան ներկայումս պէտք են ուսուցիչներ և ուսուցչուհիներ. մենք իմանում ենք, թէ ինչու պրոֆէսորը պատկրկել է գերմանացի կնոջ հետ. հայ կանայք, նրա ասելով, դեռ պատրաստ չեն ստեղծել երջանիկ և գիտակցական գերդաստան: Պրոֆէսորի մօտ գալիս են հայրենակիցներ. նրա ընկեր թորգոմսերը (Բնարեան) և պատմական անվտանգութիւնը. ամեն մի գործ սկսելիս գիտնալով գոտում են. «Կերպան, հայ կերպան, հիմա էլ կուտեն»: Բացի այդ պատմական անվտանգութիւնից կայ և ներկայ անվտանգութիւն. այդ առաջ է գալիս հետեւեալ անգագութիւնից. բարի միտում. ներքով ու ցանկութիւններիով օժտված մի մարդ ուղում է մի գեղեցիկ գործ կատարել գիւղում, օրինակ մեղուաբուծութեամբ զբաղել կատարելագործված ձեռով ուրիշներին օրինակ տալու համար. այդ մարդը մասնագէտ չէ և ոչ էլ ծառայած այդ գործում. միայն կողմնակի կերպով լսել է մեղուաբուծութեան մասին, տեսել է նոր ձեռք փութակներ և մեղուաբուծութեան մի քանի գրքեր կարդացել: Անփորձ ու անփափաք լինելով՝ գործը փչացնում է, որին նպատակ էր և այլ արտաքին անաշտ պայմաններ. այդպիսով նա լավի փոխարէն վատ օրինակ է տալիս, անվտանգութիւն առաջ բերում: Բնարեան և մի ուրիշ օրինակ, զէպը, որ մի քանի տեղերում էլ պատահել է: Մուկը սկսել է ցանքերը փչացնել. կառավարութիւնը կարգադրել է գեղով ոչնչացնել, բայց գուցէ պատահմամբ դեղը վատ է եղել կամ գործածողը անտեղեկ գտնվել, որով մկան առաջը չէ աճել: Այդ անաշտութեան լուրը տարածվում է արդէն գիւղից գիւղ, դաւառից դաւառ, ծաղրի առարկայ դառնում: Այդպիսի գործերը կամ պէտք է կատարել պատրաստութեամբ ու հիմնովին սկսել, կամ երբէք չը սկսել: Մեր գիւղերում ոչ մասնագէտ և ոչ հասարակական խողոր ձեռնարկութիւններ համարեալ չեն սկսվել, համարեալ եմ ասում, որովհետեւ մասնագէտներ կան, օրինակ խանութ, փուռ, բաղանիս և այլն. մասնագէտ ձեռնարկութիւնները շուտով կը բազմանան ու կընդհանրանան:

Շատ թէ քիչ խնայել ու բանիմաց, բարեմի քանի դերահաս երիտասարդներ ինչպէս Միքայէլը (Ալիխանեան), որին խնայ ճանաչում էք—Նալբարեանը, Ստեփաննան—Շահ Աղիզը,—և ուրիշներ: Ներքող գործողութիւն. Ստեփաննան տեսնում է Եւրոպայում, որտեղ նա հրատարակում է «Արշալոյս» ամսագիրը. նրան Մուկայի հայերն էին հրաւիրել մի այդպիսի ձեռնարկութեան, և ահա իրեղայում Ստեփաննանը թողնելով իր ապահովւած պրոֆէսորական պաշտօնը գալիս է Մուկայ և 1500 ր. տարեկան ուժերով բաւականանում, թէպէտ նրա կին Էմման հակառակ էր այդպիսի զոհաբերութեան, գուշակելով, որ հայերը չեն գնահատի Ստեփաննան գործունէութեան և նա, Ստեփաննանը, վերջ ի վերջոյ սարսափելի կը տուժի: Բայց Ստեփաննանը չէ լսում կնոջը և ընտանիքով ահա Մուկայում է և խմբագրում է «Արշալոյսը»: Ներքող եւ չորրորդ գործողութիւն. Ստեփաննանը «Արշալոյս» մի երկու ամիս գուրս գալուց յետոյ զգալիորէն է և պրոֆէսորը պարտաւորւած ծանրաբեռնված հասնում է մինչև վերին աստիճան սոսկ ներթափանց գրութեան. մինչև անգամ պարտապահանջներից մէկը—վաճառական Օհանը (Վրոյր)—գաղտնաստանական պրիստաւի միջոցով գրում է Ստեփաննանը ընկալաւորի իրերը: Բայց պրոֆէսորը էլ չէ վստայում և չէ ցանկանում դադարել ծառայելուց իրա սիրած ազգին: Նա հրաւիր է աստանում կովկասից, ուր նրան առաջարկում են թեմական դպրոցի տեսչի պաշտօնը. և ահա նա նորից անշնայում է իր ընտանիքից, որը չէ կամենում գնալ կովկաս. Ստեփաննանը, ծանրաբեռնված իր կնոջը և զաւակներին Դորպատ, ինքը գնում է կովկաս: Հիմնադրող գործողութիւն. Դորպատ հիւսիսային մայրաքաղաքում էր. պրոֆէսորը արդէն ալիստան մեղքով հիւանդ պառնում է մի աղքատ հիւրանոցի սենեակում. նա տարբերում է մէկ է, նա մեղքում է ապաստելով, որ իր կինը Էմման և զաւակները ահա կը հասնեն (նրանք արդէն ծանապարհվել էին Դորպատից). խօսակցութիւնից իմանում ենք, որ կովկասում էլ հայ ազգը ապերախ գտնվելը զէպի մեծ մարդը և նա ստիպված եղաւ թողնել յաւիտեան ազգի ծառայելու ցանկութիւնը: Եւ պրոֆէսորը մեղքում է ի մեծ ցաւ նրան բոլոր յարգողներին: Մարդ անցաւ շատ լաւ շնորհիւ պ. Պետրոսեանի և տ. Սիրանոյշի: Մնացած դերակատարներն էլ իրանց տեղումն էին և աշակցում էին անասունների: Ժողովուրդը բաւականին շատ էր: Թառայեանին մի քանի անգամ բնիկ կանչելին:

Արշ. Առաքելեան

IV

Անցեալ տարվայ վերջերում մեծաւ անգրկացի յայտնի կոմիկ ֆանտազիստ Դէն Լընօ:

արտի ու ազնիւ հոգու տէր մարդու իսկական պարտականութիւնն է ներկայումս անշնայեալ առաջացնելու հասարակական ձեռնարկութիւններ. հասարակական կենսան է, նրա խմբական ձեռնարկութիւններն են մենակ բնականը ու օրինակելին, ուր ամենքն են աշխատում, ամենքին էլ հաւասար բաժնի է ընկնում: Պէտք է շտապել, բանի որ մեր կենսան գիւղերում անցողական ջրվարի մէջ է. նա հակված է զէպի անհաստականը և այդ ուղղութեամբ էլ կը գնայ, պէտք է խմբական ուժով դիմադրել և այլ ուղղութիւն տալ:

Ներկայ րօպէն, ասացի, ամենից յարմար ժամանակն է ընկերական, խմբակցական կենսան ու ձեռնարկութիւններ սկսելու առանձնապէս գիւղերում: Եւ, յիշելով, գիտեցէք այդ տեղի կենսանը: Գիւղացին երկրագործութեամբ է զբաղվում, ցանք է անում, բայց հողը նրա ուտելու հացը լրիւ չէ տալիս. հա գնում է ոչ միայն ցանկաւ, այլ և ուտելու հաց, իսկ դրա համար փող է հարկաւոր, նա աւաւաւ և ոչ խաբ է պահում, բայց այն չափով, որ հազիւ իր ուտելիք իւրեղէնն է հանում. նա իր ընտանիքը զրկում է, երբ շուկա է հանում կովի կամ ոչխարի արդիւնքը. անասուն պահել շատ չէ կարող նա, որովհետեւ ամառը արօտանդի չը կայ, ձմեռը յարկ ու խոտ. գիւղերում քիչ են և ապահով լինում խոտի ու դարմանի կողմից. շատերը ծախում են աճում, դա էլ փող է պահանջում: Ընտանիքի մերկութիւնը ծածկելու համար շոր է հարկաւոր, անասն լուսարկութիւնն համար նախը, դրանց վրա աւելացրէք հարկերը, տան անհրաժեշտ այլ կարիքները, չը հաշիւով հարսանեկան ու ուրիշ անձոնի սովորութիւնների վրա դրած ծախքերը, կը ստանաք մի վիճակ, երբ գիւղացին ամեն մի քայլում գիւղում է փողին: Ահա այս գրութիւնն է ստիպում գիւղացուն

Յաւիտեական գիւղերին մէջ մտնող արտիստը թէ և իր ցեղակիցները շրջանակում մեծ հոգեկի տէր՝ քիչ ծանօթ էր իր երկրից դուրս: Որովհետեւ նա՝ իր միջավայրի բնորոշ արտադրութիւնը՝ նմանում էր այն տարաշխարհիկ բոյսերին և ծաղիկներին, որոնք երբ փոխադրվում են օտար, խորթ հողերի վրա շատ բան կը կորցնում իրանց յատկութիւններից, իրանց բոյրից ու փայլից: Դէն Լընօ մեծաւ Լօնդօնի մօտ գտնվող իր Կլէֆօն պարկ կալուածքում, 41 տարեկան, մի այնպիսի հասակում, երբ տաղանքը իր ամբողջ կենսականութեան, իր կատարելագործութեան մէջ է. Դէն Լընօ՝ Լօնդօնի ամբողջ հասարակութեան ծիծաղի անսպառ աղբիւրներից մէկն եղաւ: Նա փնտրվում էր ոչ միայն պարկ շրջաններից, այլ և հոյալից՝ ամենաբարձր դասակարգից:

Դէն Լընօ մուգիկ-հալիւրի արտիստ էր: Բայց դրա ժողովրդականութիւնը, նրա տաղանդի հմայքը այնքան մեծ էր, որ դրա առաջ բացվում էին նոյն իսկ արքայական պալատի դռները: Մեծ-Բրիտանիայի ներկայ վեհապետը Դէն Լընօյին յաճախ է հրաւիրել իր արքունիքը, հանդիսատես լինելու համար դրա ծիծաղից թուլացող ֆանտազիական խաղերին: Էդուարդ VII իր հիացումով յայտնելու համար նրան նուիրել էր փողկապի մի թանկագին ասեղ:

Դէն Լընօ մի անգլիական միլիտարի չափ ուժով էր ստանում: Նա թէ մուգիկ-հալիւրում և թէ թատրոնում 25,000 ֆրանկից պակաս ուժով չէր ստանում: Անգլիացի տաղանդաւոր ֆանտազիստ կոմիկը բնորոշվում էր այն յատկութեամբ, որ նա վերին աստիճանի անկեղծ էր իր խաղի մէջ: Նա բառացի կերպով ասելով էր իր ներկայացրած անձնաւորութիւնների մէջ: Նա համարեալ ուղարկութիւն չէր դարձնում հանդիսականներին վրա և խաղում էր իրա համար և այդ պատճառով էլ նրա ծայր սովորական խօսակցութեան տոնից չէր բարձրանում երբէք:

Ահա թէ ինչի մէջ էր կայանում Դէն Լընօի ոյժը: Նա միմիայն իր համոզումները, իր խոր ու սուր դիտողութեան շնորհիւ յարուցանում էր ծիծաղի փոթորիկներ, որոնք իր բազմաթիւ հիացողները չեն մոռանայ բնաւ:

Տ. Ջաւէն

ՆԱՄԱԿ ՀԱՄԱՅՈՒՆՑ

Յունվարի 29 ին

Արիստակէս եպիսկոպոս Սեդրակեանի առաջարկութիւնը հաւանութիւն գտնելով էլ միաձայն սխաղից և նրա բարոյական օգտակարութիւնը ի նկատի ունենալով, մինչդէռ շրջաբերական հրաման է արձակում, պատուիր

գնալ քաղաք, փրկութիւնը այդտեղից սպասել. չը կայ սոժմ մի հայ գիւղ, որի երիտասարդութեան մեծամասնութիւնը քաղաքներում քարշ չը գալ:

Այսպէս տեսնում ենք, որ հողագործութիւնը, անանապատութիւնն ու արհեստը ներկայ պայմաններում չեն փրկում գիւղացուն. նա օրէցօր արքաւորանում է ու գիւղում քաղաք, շատացնում բանւորների թիւը. իսկ դրա հետեւը լինում են անձնական առողջութեան քայքայում, ընտանիքի, օջախի խախտումը ու վարակումը նոր քաղաքային ախտերով, նոր ծնող սերունդի ցաւապարտութիւնն ու ոչնչացում: Գիւղերի արդէն սկսել են քաղաքացիութիւն ավտանդով ընկնել. շատ չի անցնի, խորտակիչ, ազգիկ հիւքը խախտող այդ ախտերը իրանց ամբողջ ցանցով կը ծածկեն մեր գիւղերը: Ուրեմն հարկ կայ ժամ առաջ շտապել միջոց տալու գիւղացուն չը գնալ քաղաք: Այդ կը լինի, երբ երկրագործութիւնն ու անանապատութիւնը այլ կերպարանք կը ստանան մեր գիւղերում, երբ այդ գրագումների նոր յարմար եղանակներն ու գործիքները տարածվեն այդ տեղերում, երբ արհեստները զարգանալով դրանց արտադրած հում նիւթը կարգիւնագործեն ու կարտահանեն, մի խօսքով երբ գիւղացին իր զարգումը բաւարարութիւն կը տայ իր առօրեայ կարիքներին ու հոգսերին:

Մեր գիւղացին դեռ բոլորովին չէ կարմել հողից և ոչ էլ յոյն է կորցրել. օտարութիւն գիւղող դժգոյսակութեամբ է գնում, դեռ չէ սովորել օտար կենսակերպ, նրա համար սովորական բան չէ այդ, ընդհանուր առմամբ վեր առած, չը հաշիւով բացատրութիւնները, նա համարեալ արտադրող է բաժանվում ընտանիքից և հրճանքով վերադառնում հայրական տունը, և միմիայն անողոր կարիքն է

բերով բոլոր առաջնորդներին, այսուհետեւ պատկողներին պահանջել վարակիչ վեներական հիւանդութիւնը չունենալու բժշկի վրայական և ապա թոյլատրել պահվելու: Սինսգիլ այդ շրջաբերական հրամանը արձագանգ գտաւ լրագրութեան մէջ և ամենքը ողջունեցին այդ օգտակար գեղեցիկ կարգադրութիւնը: Երբ այդ հրամանը կարգացվեց Շառախու թեմի եկեղեցիներում, ամենքը համակրանքով վերաբերվեցին հոգևոր իշխանութեան կարգադրութեանը, և առանց որ և է դժուարութեան հէնց այդ օրերում պատկողները ներկայացրին բժշկի վկայական *): Ոչ միայն քաղաքացիները այլ և գիւղացիները սիրով ու յօժարութեամբ կատարում են այդ հրամանը: Նոյն իսկ վկայական տուող բժշկիկները այդ գեղեցիկ կարգադրութեան կրթիչ ու խրատական լինելը բացատրում են վկայական ստացողներին ու մեծ յարգանքով խօսում զանազան տեղերում. նոյնը անում են քահանայները: Եւ դա ունի իր պատճառները. մեր գիւղերը հետզհետէ մուտք է գործում սպանիչ սիֆիլիս հիւանդութիւնը, տանջում է մահու չափ. բազմաթիւ անգամ է անդաւազութիւնը, առաջ է գալիս հիւանդութիւնը, այլասեղան սերունդ, որից ինքն ժողովուրդը, միջոց չը գտնելով առողջանալու, ստակում զարհուրում է: Եւ գտնվում են կանայք, որոնք, իրանց ամուսնու մինչև պատկվել վարակված լինելը հաստատելով բժշկիկներով և բժշկական խորհուրդով, խնդրում են ամուսնալուծութիւն:

Պարզ է, այդ սպանիչ հիւանդութիւնը մի անգամ մուտք գործելով գիւղերում, պիտի իր անազին հունքը ունենայ: Այլ և այլ պատաւական միջոցները անգոր են արմատախիլ անելու հիւանդութիւնը և շատ անգամ զէպի աւելի վատն են տանում, գաւառներում պատկում են մասնագէտ բժիշկները, ուրիշ տեղ, բուժավայրեր գնալու հնարաւորութիւն չունեն, մեծագոյն մասը աղքատութեան պատճառով, և հետեւաբար հիւանդութիւնը զօրանալով՝ քայքայում է առողջ գիւղացու ֆիզիքական ոյժերը, անպէտք դարձնում և շինում ընտանիքին մի աւելորդ ծանրութիւն, բեռն և մի և նոյն ժամանակ նրա միջոցով տարածվում է գիւղում ախտը և այսպէս հետզհետէ ծաւալւում մեծանում: Մի կարգադրութիւն, որ պիտի շատ վաղուց լինել, ինչպէս շատերն են ասում, և որը այժմ լինելով, պէտք էր ամեն կողմից ողջունէին, որովհետեւ ժողովուրդին վրտանդից ազատելու մի փրկարար միջոց է. հոգևորական թէ աշխարհական, ամենքը պիտի սիրով վերաբերվէին, բայց դժբաղդաբար, մի քաղաք, որպիսին Բագու է, և որը Շիրվանի և

*) Կօմիսսորը հողադարձութեամբ յայտնել էր տեղական բժիշկներին, որոնք սիրով կատարում են ու վկայական մէջ գրում բոլոր կարգադրութեան Սինսգիլ:

նրան մուտք օտարութեան գիրկը. պարզ է, որ բաւարար զբաղմունք ունեցողը քլով էլ գոն կը լինի տանը մնալ. ուրեմն ներկայ րօպէն ամենաշարժարէն է գիւղացուն կապելու հողի և հայրենի օջախի հետ, երբ նա դեռ չէ ստանել այդ հողից և չէ ընտելացել օտար կենսանք վարելուն:

Տուեք և սովորեցրէք նրան միջոց, իր կարիքները ցուցանելու չափ զբաղմունքը, նա հայրենի օջախի սիրելը կը դառնայ, նոր առողջ սերունդի պատճառը: Այդ նպատակով կազմակերպվելու են ընկերութիւններ գիւղացու կօպէկները խնայելու, առօրեայ գործաւորեան համար էթանագին իրեր հայթայթելու, արհեստներ տարածելու, երկրագործութեան, անանապատութեան, մեղուաբուծութեան, շերամապահութեան գործիքներ ընդհանրացնելու և ծախված ապրանք արտահանելու և այլն և այլն:

Սակայն ով է լինելու ձեռնարկողը, սկսնակը և մասնակցողը. ամենքը, ով ոյժ ունի մտաւոր ու նիւթական, նա պարտաւոր է. տա բոլորին է վերաբերում, բոլորի շահն է այստեղ. քաղաքացին անգէտ կը գտնվի, եթէ խուսափէ, որովհետեւ կազմակերպութեան զէպը բոլոր ամենից շատ նա է տուածելու, եթէ չը մասնակցէ նրա եկամուտի աղբիւրն է կորսվելու. նրա շահը պահանջում է, որ նա ևս մասն ունենայ այդ հասարակական կենսանքը:

Յիշելով, նախաձեռնող դերը կարող է ստանձնել քաղաքացին իր նիւթական միջոցով և գաւառական կրթված երիտասարդութիւնը իր գիւղական կենսանքի հմտութեամբ ու տեղեկ լինելով և իր գիտութեան պատրաստութեամբ:

Ղարախան

Ղարաբաղի գիւղերին այդ սպանելի հրահրու-
թեան միակ մատակարարողն է, այսօր մի տե-
սակ ընդդիմանալու ցոյցեր է անուս: Բագուի
ամբողջ հայ հոգեւորականութիւնը, որոնց մէջ
կան դպրոցաւարտներ, աշուղ բարոյի համար
մրցանակ ստացողներ, երկար տարիներ ու-
սուցչութիւն, նոյն իսկ թեմական տեսչութիւն-
ներ անողներ, գրականութեան մէջ իրանց
տեղ բռնող հեղինակներ, արտասահմանեան
համալսարաններում լսողներ, երկար տարի
երգարաններին հրատարակչութեամբ ժողովըր-
դեան ծանօթ անձինքներ, և անա այդ շատից
քչից կրթութիւն ունեցող բանաստեղծ դասը
մի խնդիր է տալիս թեմական առաջնորդին
քաղաքավարի բողոքի և սպանալիքի քողի
տակ, ու խնդրում է մինչև մեծ պատ, մինչև
պատկերներ վերջնալը թղթաւոր վկայական
չը պահանջել, որպէս զի հնարաւորութիւն ու
նշանայրքան միջոցում ժողովրդին ծանո-
թացնելու հրամանին հետ, խօսելով թէ եկեղե-
ցում և թէ դուրսը: Ուրպիսի լուրջալ: Միթէ
հէց առաջին օրը չէին կարող կարգաւ թե-
մական առաջնորդի կօնֆատորային արած
առաջադրութիւնը, և միթէ հնարաւոր չէր,
մի և նոյն օրը, նախ քան հրամանի ընթեր-
ցում, մի ծանուցումով հասկացնել ժողովրդին,
բացատրելով այդ կարգադրութեան լաւ կող-
մի ունենալը և ապա եկեղեցու բնից կար-
գով հրամանը, որ ընդ ամենը կէս ժամվայ
գործ է. ինչպէս չէ, բայց այդ դժուարանում են
անելու: Մենք չէինք հաւատում տարածված
լուրերին, բայց, դժբաղդաբար, երբ հաստատ
աղբիւրքից տեղեկացանք, մնացինք ապաշտ, թէ
ինչպէս այդ բէշ շատ կրթութիւն ունեցող
բանաստեղծան զանա է առաջ գալիս արգել-
ներ առաջ բերելու, այն ինչ խնդրի արագ
տարածման ինքն պիտի նպաստէր, գաւառեւե-
րին օրինակ դառնալով: Այն ինչ գաւառական
քաղաքները, ուր չը կան բաւարար թուով բժիշկ-
ներ, գիւղերը, ուր շատ տեղ չը կան բժիշկներ,
ուրախութեամբ ողջունում են գեղեցիկ կար-
գադրութիւնը և սիրով յօժարութեամբ կատա-
րում հրամանը. Բագու, ուր ամեն քայ-
լափոխումէլ հանդիպէք բժիշկի, այն ևս մաս-
նագէտ բժիշկի, դժուարութիւն է առաջ բե-
րում: Եւ միթէ որ և է մէկն վերաւորական
կը լինի, երբ ասեն, թէ դու հիւանդ ես և քեզ
անհնարին է ամուսնանալ մինչև չառողջանաս,
և որ քանակաւորաբար թոյլ կը տայ իրան,
իրան հետ մահվան դուռը հասցնելու և մի ան-
մեղ արարածի և որոնցից առաջացած սերուն-
դը պիտի լինի թոյլ անպէտք և տարածադիր
արագ մահվան գիւղը ընդհանու: Ձեռք կարող
հաւատալ, թէ գտնվին այդպիսիներ, երբ այդ-
պիսիներին հասկացնեն փաստաւոր հետեւները:
Նրանք անպայման յետ կը կանգնեն իրանց
մտադրութիւնին. ուրեմն պէտք է անպայման
կատարել տալ հրամանը. լաւ է ամուսնացող-
ներ թիւը պակաս լինի, քան այդպիսի
հիւանդութեամբ ամուսնանալով ամուսնա-
կան կեանքը դառնացնողների թիւը շատա-
նայ: Լաւ է տան առողջ, քան 100 մահվան
շնորհ կանգնած հոգեվարք դրութեան հասած
հիւանդներ, և հոգեւոր իշխանութիւնը պիտի
պնդի իր կարգադրութեան վրա, հսկի, որ
բանաստեղծները, գործակալները ճշգրտութեամբ կա-
տարեն հրամանը. գիշումը կը խանգարի
գործը:

Մի վարդապետ

ՆԱՄՈՒՆ ԳՈՒԲԱՅԻՑ

Յունվարի 23-ին
Մօտ օրերն Սոֆիանում վախճալից մօտ 55
տարեկան հասակում Գրիգոր Բանաստեղծ Մա-
տինեան, որի մահը, որպէս լաւ և պարտաճա-
նաչ բանաստեղծ, շատ ցաւալի կը թիւ բոլոր
նրա ճանաչողներին: Գրիգոր Բանաստեղծ
Մատինեան հովում էր ծարսելիէ-
հօլոցի աւանը, Մաշիսանի գաւառաւանքը,
որտեղ ցերեզման գանազան գիւղերում վրա-
ցնելու հետ միասին ապրում են մօտ 70 տուն
հայեր՝ 5—10 ընտանիք մի գիւղում, և Նա
40 խորի նշանաւոր ուսումնասիրող, որը հետո
է Սոֆիանից 5 վերստով: Մի այդպիսի ցրված
ծուխ կառավարելը շատ դժուար է, մանաւանդ
եթէ ի նկատի ունենանք, որ Մաշիսանի գա-
ւառաւանքում ապրող հայերը գուրի են մայ-
րենի լեզուի և համարեա ձուլված են վրա-
ցիների հետ: Սակայն Տէր-Գրիգորի մօտ 25
տարվայ պաշտօնավարութեան ընթացքում
երբէք կրօնափոխութեան կամ խառն ամուս-
նութեան դէպք չէ պատահել: Նա անգաղար
յուրերբով, կառաւարելով յիշեցնում էր նրանց
իրանց հայ լինելը:
Ձեռնադրվելով եօթանասնական թուա-

կանների վերջում բանաստեղծ Տէր-Գրիգորը
խալոյն նպատակ դրեց ծարսելիէ-հօլոցի ա-
ւանի հայոց եկեղեցին շինելը, որ և շուտով ի-
րագործվեց: Եկեղեցու շինութեան համար
հանգուցեալը շրջեց գանազան տեղեր փող
հաւաքելու համար ժողովարարութեամբ: Ապա
ուսումնական թուականներին վերջում հան-
գուցեալի յորդորմամբ Արտեմ Օթարեան
ծարսելիէ-հօլոցի հայոց եկեղեցու բակում իր
հաշուով կառուցեց դպրոցի համար գեղեցիկ
շինութիւն մօտ 2500 ռուբլի արժողութեամբ:
Սրանց յետոյ հանգուցեալը մտածեց ծխական
դպրոցի համար միջոցներ որոնելու: 1893 թ.
աշնան ծարսելիէ-հօլոցիում բացվեց դպրոց,
որը յաճախ առաւ պահպանել իր հաշուով նոյն
Օթարեանը: Դպրոցը գոյութիւն ունեցաւ
մինչև հայոց դպրոցների ընդհանուր փակումը,
սակայն այդ երեք տարվայ ընթացքում էլ նա
կարողացաւ արտադրել հայախօս մանուկների
մի փոքրիկ խումբ:

Իր կեանքի վերջին տարիները հանգուցեալը
ցանկանում էր Տէրաւանի գիւղում, որը կենտ-
րօն է Մաշիսանի գաւառաւանքի, շինել հայոց
եկեղեցի, սակայն այդ ծրագիրը նրանից ան-
կախ պատճառներով չիրագործվեց: Նա-
սովաբերի ուսումնարանները շատ չարգելում
էին ջրի հեռավորութեան պատճառով: Տէր-
Գրիգորի յորդորմամբ բաղաւաղակ սղնախեցի
Լևոն Մելիք-Նուբարեան իր հաշուով անց կա-
ցրեց աղբիւր եկեղեցու բակում:

Հանգուցեալը ինքնուս էր: Գուցէ աւելի
լուրջ կրթութիւն ունենալով նա կարողանա-
րաւել լայն գործել, սակայն այն, ինչ շինեց
նա, որպիսի օրինակ նա հանդիսացաւ, դրանից
էլ շատ երբեք անուարար պէտք է լինենք: Տէր-
Գրիգորը հաւատացեալ և համոզմունքի բա-
նաստեղծ էր բառիս ընդարձակ իմաստով: Նա
շինում էր և ոչ քանդում, նա եկեղեցի կո-
ղատողներին չէր հովանաւորում, իր վարք ու
բարքով ժողովրդին չէր գայթակղեցնում:
Հանգուցեալը ֆանատիկաբար մոլեւանդ պաշտ-
պան էր մեր ազգային և եկեղեցական դարեւոր
աւանդութիւններին, որի համար ժողովրդից
շատ սիրված էր:

Յ. Գրիգորեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՍ

«Մշակի» ներկայ համարը բաղկացած է 1 1/2
թերթից:

Ռուսաց Կայսերական տեխնիկական Ընկերու-
թեան նիստը Վ. Ի. Կովալեւսկու նախագա-
ւութեամբ միաձայն ընդունեց հետեւեալ որո-
շումը: «Յունվարի 29-ի ընդհանուր ժողովը,
ի նկատի առնելով ռուսական արդիւնաբերու-
թեան կրած ցնցումը, որ կախված է թէ ռու-
սական կեանքի ընդհանուր անկանոնութիւնից
և թէ մեր բանւորի իրաւագուրդ վիճակից, ի
մեծ ֆլաս մեր երկրի տեխնիկայի և արդիւ-
նագործութեան առողջ դարգացմանը»—գտնում
է, որ ռուսական Կայսերական տեխնիկական
Ընկերութեան վրա բարոյական պարտք կայ
անյապաղ առաջին տեղը տալ բանւորական
հարցի ուսումնասիրութեան՝ իր բոլոր ընդ-
հանուր ժողովներում և ստորաբաժնետնումներում,
և ընդհանրապէս նպատակ նրան ամեն տե-
սակ հնարաւոր միջոցներով: Այդ միջոցներից
ամենաէականն է շուտափոյթ հրաւիրել բան-
ւորական հարցի համար համառոտական ընդ-
հանուր ժողով՝ աշխատանքի, դրամագլխի և
գիտութեան ներկայացուցիչներին բաղկացած:
Ուսումնականներով, որ ներկայումս գոյութիւն
ունեցող հրապարակախոսութեան արգելքը, տե-
ղափոխութեան աղաւթութեան սահմանափա-
կումը և ժողովների դէմ ճնշումը անհնար են
դարձնում բանւորական հարցի արդիւնաւոր
և բազմակողմանի մշակումը, ժողովը անպայ-
ման անհրաժեշտ է համարում անյապաղ իրա-
կանացին ժողովներում և մամուլում՝ այդ
հարցի իրական քննադատութեան լիակատար
աղաւթութիւնը, նոյնպէս և ուրիշ երաշխաւորու-
թիւններ, որոնց վրա յաճախակի պնդել են
հասարակական ժողովները և հիմնարկութիւնները,
որոնց թուում և զանազան մասնագիտութիւն-
ների տէր բոլոր ինտենսիւնների 1904 թ-ի գեղ-
ետներին 5-ի ընդհանուր ժողովը: Ընկերու-
թեան ընդարձակ դահլիճը լիքը լցված էր ժո-
ղովրդով և ժողովականներով: (H. II.)

Մեզ խնդրում են տպագրել Թիֆլիսի Հայոց
Բարեգործական Ընկերութեան «Երեւանի»
ձրի և Ժամագիրի ճաշարանի» օգտին 1904 թ.
դեկտեմբերի 28-ին կայացած մանկական հան-
դէսի հետեւեալ հաշիւը: Մուսէ — տոմարների
վաճառումից 236 ռ. 90 կ. կանանց բարեգոր-

ծական ուսումնարանի աշակերտութիւնի մուտ-
քից 20 ռ. 40 կ. ստացված է պէսմա 30 ռ.
—խաղաղքների վաճառումից 52 ռ. 55 կ.
կոնֆետի—26 ռ. 35 կ. խմորեղէն—17 ռ. 20
կ. ընծաներից 51 ռ. 41 կ. յետ վերադարձ-
րած խաղաղքներից 8 ռ. 50 կ. Արտիստա-
կան Ընկերութեան յայտարարութիւնների հա-
մար 9 ռ. 35 կ. ընդամենը 452 ռ. 66 կ.
Մախա. Արտիստական Ընկերութեան դահլիճի
և օրկեստրի վարձ 150 ռ. դրօշակներին—30
ռ. յայտարարութիւններին 16 ռ., ափիշանների
հանդէսի ծրագրի տպւում և ափիշանները,
կպցնելու 18 ռ. 50 կ., ժետօններին 20 ռ.
մարկաների—6 ռ. 67 կ., ծառաներին 5 ռ. 40
կ. խաղաղքներին—28 ռ. 50 կ., ընծաներին
34 ռ. 72 կ. դիմակներ և գրքեր 6 ռ. 98 կ.
պատրաստութիւն դրօշակային գնացքի 3 ռ. 15
կ. կոնֆետի 6 ռ. 10 կ. խմորեղէն և այլն 4 ռ.
ընդամենը 320 ռ. 02 կ., զուտ արդիւնք մնաց
ճաշարանի օգտին 122 ռ. 64 կ. փող և մօտ
10 ռ. դրօշակներ և զանազան խաղաղքներ:
Բարեգործական Ընկերութեան վարչութիւնը
յայտնում է իր խորին շնորհակալութիւնը,
բոլոր այն տիկնանց և օրիորդներին որոնք
աջակցեցին հանդէսի ժամանակ կիսովներում,
մասնակցեցին երեխաների խաղերի և հանդի-
սաւոր գնացքի ժամանակ, և առ հասարակ
նպաստեցին հանդէսին աւելի փայլ տալու,
նմանապէս նրանց, որոնք նուէրներ տուին փո-
ղով կամ առարկաներով և հանդէսը կազմա-
կերպողներին:

Թիֆլիսի քաղաքային ձախաւոր պ. Դօ-
լուխանեանցը անցեալ դեկտեմբերի 12-ին
խորհրդին ներկայացրած իր յայտարարու-
թեամբ առաջարկում է քաղաքին շինել լողա-
բան քաղաքացիների համար: Քաղաքային
վարչութիւնը լսելով այդ յայտարարութիւնը,
համաձայնվեց նրա հետ և ընդունեց քաղա-
քային ինտենսիւնի ներկայացրած նախաճաշիւրը,
որով պահանջվում է վերոյիշեալ նպատակի
համար 6000 ռուբլի: Այդ վճիռը ներկայացված
էր ֆինանսական յանձնաժողովի եղբակցացու-
թեան: Վերջինս՝ փետրվարի 4-ի նիստում իր
համաձայնութիւնը յայտնելով վարչութեան
վճիռն, մի և նոյն ժամանակ ցանկութիւն է
յայտնել, որ լողաբանը տրվի կապալով,
կարկանդակներ թողնել կապալաւորի հաշին
և գին նշանակելն էլ թողնել վարչութեան
կամբին:

Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան կից ֆի-
նանսական յանձնաժողովը իր համաձայնու-
թիւնը յայտնեց քաղաքային վարչութեան
այն վճիռի վերաբերմամբ, որով վարչութիւնը
որոշել էր կապալաւորական յատկացնել քաղա-
քային Միքայէլեան արհեստատարաց դպրոցի
ձուլարանի վարպետ Շլիֆին, որը ամբողջ 20
տարի հաւատարմի ծառայելով դպրոցում,
այսօր ծերութեան և անկարողութեան պատ-
ճառով հրաժարական է տալիս պաշտօնից:
Կենսաթոշակ է նշանակված նրան 600 ռ. տա-
րեկան: Այս որոշումը կը ներկայացվի քաղա-
քային խորհրդին:

Ներկայգործութեան մինիստրութեան ստա-
ցած տեղեկութիւնների համաձայն, Բագու
գործարդուներին ժամանակ առաջացած հրդեհ-
ներից ընդհանուր Պեսաը հասնում է 1 1/2 մի-
լիօն ռուբլու:

Կոմս Ա. Ա. Բօրբովսկին, հրաժարվելով լի-
նէլ Պետերբուրգի ազնուականութեան լիա-
զօր ներկայացուցիչ Կարմիր թաշի մէջ, յայտ-
նել է Պետերբուրգի ազնուականութեան ժո-
ղովում, որ Կարմիր թաշի մէջ աշխատում են
ամեն ինչ ծածկել անյայտութեան քողի տակ,
ամեն ինչից ստեղծում են մի գաղտնիք և որ
չափազանց դժուար է գործել հրապարակա-
յութեան բացախալարութեան պատճառով: Այդ
փաստերը հաստատեց և բարօն Կորֆը: (H. II.)

Այս տարի ևս, ինչպէս և եղաւ անցեալ
1904 թ-ին, Պետերբուրգի դիւնորական բժշ-
կական ակադեմիան մտադիր է ուսանողների
արագացած ընտրութիւն կատարել, այսինքն
աւարական ընտրութիւնները կատարել կըը-
ճատ և աւելի շուտ: Դրանցից 70 հոգի նոր-
աւարտներ, իբր պետական ստիպենդիատ-
ներ, ծառայելու են զօրքերի մէջ: (P. II.)

Հաղորդակցութեան ճանապարհներին մինիս-
տրութիւնը հաստատել է արդէն երկաթուղա-
յին բանւորներին համար նոր նշանակված վար-
ձագները, նոյնպէս և օրական ստանալիք
ձաւոր ծախքը և ուսուիքը, երբ բանւորն

ուղարկվում է իր բնակավայրից հեռու աշխա-
տելու: Այդ վարձագներից առաջինը հնից ա-
ւելի է 20% օրով, իսկ երկրորդը՝ 15% օրով:
Բացի դրանից նպատաների նոր չափեր են
սահմանված. երեխայ մկրտելու դէպքում տըը-
վում է 12 ռ. նպաստ, բանւորին թաղելու
համար՝ նրա մի ամսվայ վարձագինը, կինը
հայրը կամ մայրը թաղելու դէպքում՝ բան-
ւորի ստացած ամսադնի կէսը, իսկ երեխային
թաղելու դէպքում՝ 10 ռուբլի, եթէ երեխան
15 տարեկանից մեծ չէր և գեռ բանւոր չէր:
(Русс)

1904 թ-ի դեկտեմբերի 12-ի Բարձրագոյն
ուկադում մասնաշէն էր արված գեմատվաների
և քաղաքների ինքնավարութիւնները բարե-
լաւելու և ընդարձակելու հարցը: Այժմ մայ-
քաքաղաքի «СЛОБО» լրագիրը հաղորդում է,
որ այս օրինա պետական խորհրդում կազ-
մակերպվելու է մի յատուկ յանձնաժողով
Բարձրագոյն ուկադի այդ ցուցումովը զբաղ-
վելու: Որոշրդի նախագահը իբր թէ լինելու
է ինֆանտերիայի գեներալ Դուրնօֆ, իսկ
անդամները լինելու են պետական խորհրդի
մի քանի անդամներ, սենատորներ, ներքին
գործերի և արարադատութեան մինիստրու-
թիւնների ներկայացուցիչները, ասում են, որ
մտադրութիւն կայ հրաւիրելու խորհրդին
մասնակցելու մի քանի մեծ քաղաքների
քաղաքագլուխների և նսնադական գեմատվո-
նների ուկրալաների նախագահներին:

Պետերբուրգի հոգեւոր ակադեմիայի ուսա-
նողները խնդրել էին ներկայացրել ակադե-
միայի վարչութեանը, որ դպրոցական պարագ-
մունքները դադարեն: Այդ խնդիրը տրվել է
բոլոր պրօֆեսորների ժողովի ընտրութեանը, և
ակադեմիայի վարչութիւնը վճռաբար մերժեց
ու վճռեց ուրիշ տեսակ միջոցներով դիմել: Ա-
կադեմիայի ըկտօրի առաջարկով՝ ուսանող-
ների մէջ կազմվեց 52 հոգեւց բաղկացած մի
փոքրիկ փոքրամասնութիւն, որը ցանկութիւն
յայտնեց դասախօսութիւններ լսելու, բերելով
հետեւեալ պատճառաբանութիւնները. 1) որ
իրանք հասարակական հարցերում ձեռնառա
կամ կօմպէտենտ չեն: 2) որ ակադեմիայում
դասախօսութիւնները դադարելով, Ռուսաս-
տանի ընդհանուր կուլտուրական մակերևոյթը
կը ցածրանայ. 3) որ գործելու այդ եղանակը
համապատասխան չէ ակադեմիայի աւանդու-
թիւններին և սկզբունքներին: Յունվարի
29-ին ըկտօրն առաջարկում է ուսանողներին
հետեւեալ պայմանները. 1) որ ուսանողներից
նրանք, որոնք համաձայն չեն, դուռը յայ-
տարարութիւն տան. 2) որ այն ուսանողները,
որոնք իրանց որոշումից չեն կարող յետ մնալ,
խնդրել արան դպրոցից արձակվելու մասին 3)
որ խնդրել չը ներկայացնողները կը համարվեն
վճռին համամիտ և կարճակիւն վարչական
կարգով:—Ուղերներ տալու վերջնական պայ-
մանաժամը յունվարի 31 է: (Русс)

ԲՆԻՄԻՍԻՑ (Կարսի շրջան) մեղ գրում են.
«Պաշտօնով գտնվում էի մեր հարեան Կալիտ
և Աւարակ գիւղերում. երկու գիւղերում ևս
տարածված է մանուկներ մէջ կարմրուկ-ծա-
ղիկ վարակիչ հիւանդութիւնը: Աւարակում
արդէն դոհ են գնացել այդ հիւանդութեան 4
երեխայ, իսկ Կալիտում առ այժմ մի 14
տարեկան օրիորդ: Կալիտ գիւղում վերջացած
է անասունների միջից ժանտախտը: Այսօր
լուր հասաւ գիւղա, որ Ռուս-թիւրքական
սահմանի վրա ապրող ընդհանր, օրը ցերեկով
վրա են տալիս Բերդուսին պատկանող «Բու-
քեր» կոչված ձմեռանոցում տարածող ուշխալի
հօտի վրա, չնի կարողանում աշխոյսնել հօտը
ամբողջապէս տանել, միայն փախչում են
դէպի Թուրքիա 6 ուշխալ: Ոչխարատէրերը
գնացին բողոքելու ուր հարկն է...»

ՕԼԹՈՒՑ մեղ հաղորդում են. Ինչպէս ա-
ւանումս այնպէս և շրջակայ շատ գիւղերում
բաւական ժամանակ տարածված է ժանտախտ
ցաւը անասուններին մէջ և աւերումներ է կա-
տարում:

ԷՕՐԻԻԿ գիւղից (Կարսի շրջան) մեղ գրում
են.—«Էօրիւկում ապրում են 12 տուն հայեր
(170 հոգի): Վարելանողի սակաւութեան պատ-
ճառով, մեծ ժամը դիմում են պանդխտութեան
որ մի կտոր հաց վաստակեն և իրանց ընտա-
նիքը կառավարեն. այս պանդխտները անց-
նում են Թիֆլիս, Սարկով և Զրիսի գանազան
անկիւնները և պարագլուժ են հացագործու-
թեամբ: Էօրիւկ գիւղը չը կարողանալով պա-
հել իրանց սեփական բանանան, Բերդուսից

սար ու ձոր, անտառ ու բար անցնելով՝ գնում են, նրանց հոգևոր պետերը հոգալու»։

ՀԱՄԱԿԱՆՈՒՅ մեկ գրում են. «Համաձայն որոշման զինուորական դատարանի, յունվարի 31-ին, առաւօտեան 7¹/₂ ժամին, կախաղան բարձրացրվեց Գեորգիայի գաւառի բնակիչ յայտնի աւաղակապետ—Հէյդար Արդուլա-օղլուի։ Այդ չարագործը իր կեանքում եղել է մի քանի տասնեակ ընտանիքների անբաղդու-թեան, նոյն իսկ ոչնչացման պատճառ։ Միայն վերջերս աշղոփում է ոստիկանութեան ձեռ-բակով եղեռնագործի, և յանձնել արդարա-դատութեան ձեռքը, բայց որոշում է մահվան պատժի ենթարկել նրան, կախաղան բարձ-րացնելով։ Բանտում միշտ վերջին օրը, կա-խաղանի մօտ, նոյն իսկ այն րօպէին, երբ թողը պարանոցն էր ձգում դահիճը, նա ու-բայն էր, խօսում էր բանտարկեալների հետ և ծիծաղում, որոնցով ցոյց էր տալիս իր անվա-խութիւնը և արհամարհանքը դէպի մահը և այդպէս սառնասրտութեամբ էլ ընդունեց իր բաժակը»։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՈՒՄԱՆ ԵՆՈՒՂԸ

Կոնստանդնուփի արքայազնի ժամանակ, Անգլիական «Daily Mail» լրագրից, տարով պատերազմի, կռիւների, յաղթութիւնների և պարտութիւնների գումարը, մի և նոյն ժա-մանակ տալիս է մարզկանց, զբաղմունքի և ռազմավարութեան կորուստների գումարը։ Ցա-մաքի և ծովի վրա կորածների թիւը շատ մեծ է և հասնում է 240,000-ի, վերաւորված է սպանված։ Եթէ ի նկատի ունենանք, որ Պորտ-Ալեքսանդրի համար մղված կռիւներում սպան-վածների թիւը համեմատաբար շատ մեծ է, և աւելացնենք դրա վրա պատերազմական և փո-կա զորակազմի նաւերի ջրասուզման ժամանակ խեղդվածների թիւը, կարելի է միայն սկսած-ների թիւը հաշուել մոտաւորապէս 40,000 հոգի։ 200,000 հոգի վերաւորականներից 40,000 բոլորովին անպիտք են դարձել ծառայութեան համար. մեծ մասը վերադարձել է կազմի մէջ, մնացածները ընդունված են վարել միայն պա-հակային ծառայութիւն։ Եթէ իբրեւ չափ ըն-դունել Լեւոնտի մօտ սպանված և վերաւոր օֆիցերների առկուսային յարաբերութիւնը դէ-պի այդ պատերազմում սպանվածների և վե-րաւորների ընդհանուր թիւը, կարելի է հա-շուել, որ կազմից ընդմիջում կամ ժամանակա-ւորապէս դուրս են եկել 7800—8000 օֆիցեր-ներ։ Շատաւ օֆիցերներ ունենեց կորցրել են մինչև 8 զինեւրա և 1 ծովապետ, այդ թւում կոմս Կիլլերը և գեներալ Կոնստանտինովսկի, իսկ 8 զինեւրա և 4 ծովապետ անձնատուր եղան Պորտ-Ալեքսանդրի։ Բացի դրանից շատ ուն-գեներալներ վերաւորված են, հաշուելով և գեներալ Միշկինսկին։

Եսպանացիները մինչև այսօր, որքան յայտ-նի է, կորցրել են ընդամենը երկու գեներալ-Քանի եսպանական հրամանատարներ են վե-րաւորված, զոհուել է ճշգրտութեամբ որոշել, որովհետև եսպանացիները թաղցնում են ի-րանց կորուստները։ Մանչուրական կռիւնե-րում եսպանացիները կո-ցրել են 57,250 սպան-ված և վերաւոր և 600 գերի. ուսմանը—111,000 սպանված և վերաւոր և 3,483 գերի։ Պորտ-Ալեքսանդրում եսպանացիները կորցրել են 55,900 սպանված և վերաւոր, ուսմանը—11,400 սպանված և վերաւոր և 32,000 գերի, ծովի վրա եսպանացիները կորցրել են 1279 և ուսմանը 2527 հոգի։

Ռազմավարների կորուստները ճիշդ թուա-նշաններով ցոյց տալ շատ դժուար է. յայտնի է միայն, որ ուսմանը կորցրել են 820 թըն-դանօթ, իսկ եսպանացիները միայն 15-ը, այնպէս որ ուսմանը կորցրած թընդանօթների արժէքը 5 միլիոն ռուբլուց աւելի է։ Այդտեղ պէտք է հաշուել և ծախքերը ուսմանը, զեն-քերի, վերակապ իրերի համար։ Եթէ և Պորտ-Ալեքսանդրի բերդը հաշուեն ռազմավարները, ու-րեմն նրա անձնատուրութիւնը պէտք է համա-րել խորուստ, գոնէ կէս միլիարդ ռուբլու, թէև, ի հարկէ, այդպիսի կորուստները զե-ւար է վերադնել զբաժնի։

Նաւերի մինչև այժմ ոչնչացված են 7 ռազ-մական (չը հաշուելով զինւթիւնով «Յեւա-րեմիլը»), արժողութեամբ 80,000,000 ռուբ-լու։ 13 կրէյսեր ամեն տեսակի, արժողու-թեամբ 60,000,000 ռուբլու։ Բացի դրանից, շատ ուրիշ նաւեր, թընդանօթաձիգեր, ակա-կիւններ, ակնաւա-կոտորիչներ, շոգեմաւեր և փոխադրող, ամբարիս նաւեր—նոյնպէս մո-

տաւորապէս 60,000,000 ռուբլու։ Ուրեմն, ծո-վային կորուստները կազմում են 200 միլիոն ռուբլի, որից 160 միլիոնից աւելին բաժին է ընկնում Ռուսաստանին։

Որքան կանխիկ փող է ծախսված պատե-րազմի վրա։ Այդ հարցին պատասխանել զե-ւար է։ Եսպանական պատերազմական նպա-տակների համար կնքել է ներքին փոխառու-թիւն 280,000,000 ռուբլու, բացի դրանից Ա-մերիկայում և Անգլիայում փոխ է առել մին-չև 220 միլիոն, ուրեմն մինչև 1/2 միլիարդ։ Ռուսաստանը փոխ է վերցրել արտասահմա-նում մօտ 570 միլիոն, իսկ ներքին փոխա-ռութիւնը տուել է 150 միլիոն, ընդամենը 720 միլիոն, բայց ենթադրում են, որ, իրօք, աւելի շատ է ծախսված։ Հէյնրի Ժերմէն, «Credit Linnais» բանկի տեսուչը հաշուել է պատերազմական ծախքերը անցեալ տարվայ Ռուսաստանի համար 880 միլիոն ռուբլի, իսկ Եսպանիայի համար—480 միլիոն։ Եթէ Ես-պանիայի համար հաշուեն 500 միլիոն, իսկ Ռուսաստանի համար—900 միլիոն, դա կը լինի մօտաւորապէս պատերազմական ծախ-քերի ճիշդ թուանշանը։ Հաշուելով պատերազ-մի առաջին տարում ծովային կորուստների արժէքը մօտաւորապէս 200 միլիոն, կը ստա-նանք 1,600,000,000 ռուբլի պատերազմական ծախք, որից 1,000,000,000 ռուբլի Ռուսաս-տանին է բաժին ընկնում։ (НОВОСТИ)։

«ՄՇԱԿ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՄԱՅ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՅ

2 փետրվարի

ՄՈՍԿՎԱ, 4 փետրվարի։ Այսօր չորրորդ ժամի սկզբին Երեմիում Նիկոլսկի դռների մօտ սպանվեց Մեծ Իշխան Սերգեյ Ալեքսանդրո-վիչ կառքի մէջ զգված ուղևորով։ Մեծ Իշխա-նի մարմինը կտոր կտոր եղաւ։ Կառապանը վէրքից շուտով մեծաւ։ Սպանողը «պաղպոզ-կա» ունէր հագած։ Առ այժմ բռնված են Ե-րբեր։

ՆիՒ.ԵՕՐԿ, 3 փետրվարի։ Պատգամաւորնե-րի ժողովն ընդունեց որոշում՝ քննելու համար «Ստանդարտ Օյլ Կոմպանի» գործունէութեան եղանակը։ Բուզովկա համապատասխան հրա-հանգիսի տուեց պրօկուրօրին։

ԳՕԼԻՍ, Հեղինակաւոր շրջանները չեն ծածկում, որ թրքաց պատերազմական պատ-րաստութիւններն ուղղված են Բալքանիայի դէմ, ի նկատի ունենալով բոլորական կա-ռավարութեան զրգուղ գործունէութեան եղա-նակը, որը շարունակում է պատուիրել արտի-լէրիք ու ռազմավարներ։

ՍՕՅԻՍ, Ֆրանսիական դիւան Կոնստան-տինգա դէպի Պարիզ։ Նրա ուղևորումը կապ-ուելի Բ. Դրան մերժման հետ՝ փոխառութիւն անել ֆրանսիական դրամատէրից և թեղա-նօթից պատուիրել Կրէզի գործարաններին։ Բալքանական լրագիրները երկիւրով են խօ-սում թրքերական պատրաստութիւնների մա-սին։

ՊԱՐԻՉ, 4 փետրվարի։ «Պարիս Բէպիւրիք» հրատարակեց, որ Նախագահ Լուիսն ի կապի-կած է իր վրա զրված պարտականութիւնը մինչև պայմանագրի վերջը, բայց չի խնդրի վերադարձնելու մասին։ Լուիսի գործունէու-թիւնը կը վերջանայ 1906 թ. 1 յունվարի 5-ին։ ՎիէննԱ. Ֆրանց-Յովսէփ կայսրը շուտով կընդունի Անգլաշիւն—«Օրենիք Լիբեր» յայտնում է, որ անգլիական կառավարութիւնը դիտաւորութիւն ունի փոխել Գիբրալտարի վարչութիւնը, որը գինեւորական կայարանից կը վերափոխվի ծովային կայարանի ծովապետի հրամանատարութեան ներքոյ։

ՅԱՐԱՅՈՒՆ-ՄԵԼՈ. Այստեղ ժամանեց Պրու-սական Լէօպոլդ պրինցը։ Կայարանում նրան դիմաւորեցին Թագաւոր Կայսրը և Մեծ Իշ-խանները. պրինցը գնաց Ալեքսանդրեան պա-լատը, ուր ընդունվեց երկու Թագուհի Կայս-րուհիներից, և ապա գնաց Մեծ պալատը, ուր նրա համար սենեակներ են պատրաստված։ Ի պատիւ հիւրի Ալեքսանդրեան պալատում կա-յապա ընտանեկան նախաճաշ։

ԲԵՐԼԻՆ. Բիւլով ընդունեց սըր Բարկլային և երկարատեւ խօսակցութիւն ունեցաւ նրա հետ։

ՅԼՈՐԷՆՑԻՍ. Սորհրդական Կէրնէրի միա-սիան անաշտութիւն ունեցաւ։ Փաստաբան Մատտարօնի, որպէս Կէրնէրի ներկայացուցիչ, զեկեցում էր ներկայացնել սաքսոնական թա-գաւորին—Ամուսնուց անջատ ապրող կոմսու-հի Գլինչարդինի դիտաւորութիւն ունի գան-գատ տալ կոմսի դէմ ամուսնական հաւա-տարմութիւնը խախտելու համար։

ՎԻԵՆՆԱ. Նախկին մինիստր-Նախագահներ

Մէլլի և Վեկերլէի ունկնդրութիւնները անհե-տանաք մնացին։ Նրանք դէմ էին բաժանման մարտային տեսակետից։

ՏՕԿԻՕ, 4 յունվարի։ Եսպանիան իր առաջ տեսնում է որոշ նպատակ, որին հասնելու համար նա պատրաստ է ամեն զոհաբերութիւն-անել, թէ կեանքով և թէ փողով, որքան էլ այդ բանը թանգ նստէր։ Այդ նպատակն է ուսուական զօրութեան շնչումը Հեռաւոր Արե-ւելքում և այդ շնչումը այնքան անկասկած լիակատար պէտք է լինի, որ իւրաքանչիւր վտանգի վերականգնումը ապագայում Ռուսաստ-անի կողմից անհնարին լինէր։ Այդպիսով Ես-պանիան ամենին չէ կարող համաձայնվել այնպիսի պայմանների հետ, որոնք առիթ տալին այդ վտանգի նորից ծագման։ Այդպի-սի վարմունքը Եսպանիային դաւաճան կը դարձնէր իր պարտքին ապագայ սերունդի և պատերազմում ընկած զինուորների առաջ։ Վերադարձաւ կրթված դասակարգերի և լաւա-զոյն լրագիրների կարծիքի ճիշդ արտայա-տութիւնն է։

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ, 3 փետրվարի։ Երեկոյեան ար-տաքին գործերի մինիստրութեան մէջ տեղի սնեցաւ բուռն գործունէութիւն։ Հէյ ստացաւ մի քանի նշանաւոր հեռագրեր, որոնք, շատ հեղինակաւոր տեղեկութիւնների համեմատ, վերաբերում են խաղաղութիւն կապելու ա-ռաջարկութեանը, որ արել է եսպանական մի պետութիւն և հաղորդել է մի քանի կառա-վարութիւններին։

ՊԱՐԻՉ. Կրէյսերը և ականանար երբորդ բալթիական էսկադրայից անցան Մեծ Բէլտա-յով։

ԲՈՒԴԱՊԵՇՏ, 4 փետրվարի։ Հաղորդում են, որ բացի զինուորական հարցերից Կոշուա կա-տարեալ համաձայնութիւն կայացրեց կայսրի հետ։ Բանակցութիւնները զինուորական հարցի վերաբերմամբ շարունակվում են։

ՏԱՆԺԻ. Այստեղ եղան էլի երկու ածխա-տար նաւեր, որոնք սպասում են էսկադրային։

5 փետրվարի

ՄՈՍԿՎԱ, 4 փետրվարի։ Ցերեկվայ ժամը 2 և 45 րօպէին մատուցվեց Նիկոլսկի պալատի դռան մօտ կառքը, որով Մեծ Իշխան Սերգեյ Ալեքսանդրովիչը գնաց գեներալ-Նահանգա-պետի տունը։ Հինգ րօպէից յետոյ պէտք է այդտեղ գնար Մեծ Իշխանուհին։ Նիկոլսկի դռների մօտ Կերմում մի ժարդ, հասարակ շո-րեր հազած, մօտ 28 տարեկան, նետից ուռւ-մեծ իշխանական կառքի վրա։ Դժբախտու-թեան վայրը եկաւ անմիջապէս Մեծ Իշխա-նուհին։ Մեծ Իշխանի մարմինը կտոր կտոր էր եղել, կառքը ջարդ ու փշուր էր եղել։ Ձիերը վերաւորված կառապանով և առաջին մասով բռնվեցին, Պահակային ոստիկան Լէօն-տիէվը և անցորդները վաղեցին ոճրագործի ետեւից, որի դէմը արհեստաթաթախ էր եղել, իսկ բաճկոնը սաստիկ պատառվել և ձերբակա-լեցին մարդասպանին։ Մեծ Իշխանուհին ծունկ չորեց և ամբողջ ժամանակ գտնվում էր մարմնի մօտ, մինչև որ հասան օֆիցերները, որոնք պատ-գարակի լրատարան պալատ մարմնի մնացորդ-ները։ Անդրէյ կառապանը, ծանր վիրաւորված, պառկած է հիւանդանոցում։ Յանցաւորը, հար-ցաքննվելով ոստիկանատանը, խոստովանեց, բայց անուր չը յայտնեց։ Նա խօսում է շեշ-տով։ Կրէմլի մօտ ժողովաւորը խոնված է։ Մեծ Իշխանի աճիւրը գեներալների և օֆի-ցերների ձեռքով փոխադրվեց Չուգով վանքը և իսկոյն կատարվեց առաջին հոգեհանգիստը Մեծ Իշխանուհու և ջըխմբի ներկայութեամբ։ Գիշերը աճիւրի մօտ կը հերթապահեն ջըա-լմբի անձինք։ Աճիւրի մօտ պատուաւոր պա-հակ է դրված։

ԼՕՆԻՕՆ. Գործարանների մեծ յապաղում-ների պատճառով, արտիլերիայի վերադիւնա-ւորումը կը սկսվի եկ. ամիս։ Երկար տատա-նումներից և զանազան փոփոխութիւններից յետոյ, կառավարութիւնը վերջնականապէս վճռեց շտապով ուղարկել Հնդկաստան բոլոր նոր թնդանօթները։

ԲԵՐԼԻՆ. Բէլիստագի յանձնաժողովը ըն-դունեց բոլոր եօթն առեւտրական դաշնագրերը ձայների հազարն մեծամասնութեամբ։ Անգ-լիայի և Գիբրալտարի մէջ յարաբերութիւնն-ը լաւացնելու մասին ճառի մէջ, որ արտա-սանվեց առեւտրական պալատում, սըր Բարկ-լէյն ասաց, թէ անգլ. զերմանական դաշնա-գրերը միջնորդութեան մասին բաւական չէ, որովհետեւ նա չէ շօշափում կենսական հարցե-րի կանոնաւորումը։ Այդպիսի կանոնաւորում-ներ պէտք է ձեռք բերվեն կօմպրօմիսների միջոցով։

ԲՈՒԴԱՊԵՇՏ. Նոր պարլամենտի առաջին նիստը անցաւ առանց միջնադէպերի։

5 փետրվարի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Ողորմութեամբ Աստծոյ, Մենք, Նիկոլայ Ա, Կայսր և Ինքնակալ՝ Ամե-նայն Ռուսաց, Թագաւոր Լեհաստանի, Մեծ Իշխան Ֆինլանդիայի և այլն, և այլն, յայտ-նում ենք բոլոր Մեր հաւատարիմ հպատակ-ներին, Նախախնամութեան հաճելի էր ծանր վշտով հարուածել Մեզ. Մեր ամենապիւրեկալ Հօրեղբայր Մեծ Իշխան Սերգեյ Ալեքսանդր-ովիչ վախճանվեց Մօսկվայում այս փետրվարի 4-ին 48 տարեկան հասակում, կորցնելով Մեզ համար թանկագին Նրա կեանքը դաւա-դրող ժաղապասների յանդուգն ձեռքից, Ողբալով նրա մէջ Մեր Հօրեղբորը և Բարե-կամին, Որի ամբողջ կեանքը և ամբողջ աշ-խատութիւնները ու հոգսերը անընդհատ նը-ւերված էին Մեր և Հայրենիքի ծառայութեան, Մենք հաստատ համոզված ենք, որ Մեր բո-լոր հաւատարիմ հպատակները արտագին կեր-պով կը մասնակցեն Մեր Կայսերական Տան հասած վշտին և կը միացնեն իրանց ջերմ ա-ղօթքները Մեր աղօթքների հետ՝ արդարների արքայութեան մէջ հանգուցանելու հանգու-ցեալ Մեծ Իշխանի հոգին։ Տրված Յարութե-Սէլօում, փետրվարի 4-ին, Գրիստոսի ծննդօր-հազար իննհարիւր հինգերորդ տարին, իսկ Մեր Թագաւորութեան տասն և մէկերորդ տա-րին»։ Իսկականի վրա ստորագրված է Նորին Կայսերական Մեծութեան Սեփական ձեռքով «Նիկ.ՕԼԱՅՍ»։

ԼՕՆԻՕՆ. Մեծ Իշխան Սերգեյ Ալեքսանդ-րովիչի սպանութեան լուրը սաստիկ տպաւորու-թիւն գործեց։ Երեկոյեան բոլոր լրագիրները խօսում են սպանութեան մասին։ Արքայա-կան ընտանիքը և Լանսդօւնը կառավարու-թեան կողմից անմիջապէս հեռագրեցին իրանց ցաւակցութեան արտայայտութիւնները։ Լուրը երեկ ուշ է ստացվել, որ կարելի լինէր փոխել արքայական զոյգի առաջին մեծ ընդունելու-թիւնը, որ նշանակված է այսօր երեկոյեան։

ԼՕՆԻՕՆ. Ասում են, որ ամերիկական կա-ռավարութիւնը ազգու առաջադրութիւններ է անում Եսպանիային «Իօլա» նաւի գրաւման դէմ Սան-Ֆրանցիսկօից Վաղիլիօստօկ գնալու։ Նրա բեռը բաղկացած էր ուսուստից և վեր-ջինը ամենին յայտնված չէր կօտարեանային եսպանական կառավարութեան կողմից, թէև Ռուսաստանը այդ մտքով յայտարարութիւն է պրել։ Ամերիկական կառավարութիւնը ա-ռաջ է բերում անգլիական կրէյսերների ձեռքով բօւրների պատերազմի ժամանակ ալիւրի բեռն ունեցող մի քանի նաւերի գրաւ-ման համաձայն դէպքեր, բայց այդ բեռները յետոյ արձակվեցին և Անգլիան վճարեց վար-ձատրութիւն։

ՏՕԿԻՕ. Պաւսօնապէս։ Օյեանան զեկուցա-նում է, որ ուսաց հեծեւրագործը նահանջեց Լի Օրինգանից դէպի հիւսիս մի կէտ, որ 13 մղոնով հեռու է Պոտայից դէպի հիւսիս-արեւմուտը։ Փետրվարի 3-ին առաւօտեան ես-պանական զօրախումբը հանդիպեց ուսաց մի հետեակախմբի, 110 հոգուց բաղկացած Պէննի Լօուպասի մօտ։ Սկսվեց տաք կռիւ, որից յե-տոյ ուսաները նահանջեցին։ Ռուսական ոյժերը եսպանական ալ թէի բաղրեց ատաշ մեծա-նում են։ Ներկայումս այդտեղ գտնվում են մօտ 6 զիւլիլիաներ, որոնք յենակէտ ունեն ֆուշանում։ Մուկդէնի մօտ ուսաց ոյժերը մեծանում են նոյնպէս Ուայգէնի ուղղութեամբ։

ՏՕԿԻՕ. Ասում են լրագրից, անկարելիով նո-րերումս անգլիական պարլամենտում տեղի ունեցած վիճարանութիւնների վրա, ենթա-դրում է, որ ազատամիտների պարագլուխները անկաւակած ցանկանում են Եսպանիայի բարեբը, բայց հաւատացնում են նրանք, թէ Եսպանիան կարօտ չէ կողմնակի միջամտութեան։ Ամբողջ ազգը, անհոն վստահութիւն ունենալով իր ոյժերի վրա, մենակ կարող է հոգալ պատե-րազմական, բաղաբական և ֆինանսական դրու-թեան բոլոր կարիքները։

ՉԻՖՈՒ. Տեղական իշխանութիւնները բողո-քում են Եսպանացիների այն մտաւորութեան դէմ, որ ապրելով մօտ 2600 ուսանելու Պորտ-Ալեքսանդրի 2-րդ ուղղակին, որովհետեւ շատ դժուար է այստեղ նշանց համար բնակարան-ներ ձայնել և ապա՝ շոգեհաններ վրա տեղեւ։

ՇԱՆՆԱՅ. Այստեղ ձերբակալվեցին երեք հոգի որոնք գտնվում էին այն ջօնկայի վրա, որով Արտուրից օգոստոսին դուրս եկան գերմա-նական և ֆրանսիական զինուորական գոր-ծակալները, որոնց սպանելու մէջ այն երեք հոգին մեղադրվում են։ Նրանցից երկուսը խոստովանեցին, թէ երկու գործա-կաներին ծովը նետեցին։ Յանցանքը բացվեց շուրճիւ այն հանգամանքի, որ նրանք փորձ արեին գերմանական գործակալի ստորագրած չէկի գրաւականով փող ստանալ։

